

Concello de Vilagarcía de Arousa
Concellería de Cultura

Alcaldesa: D^a. Dolores García Giménez.
Concelleiro de Cultura: D. Xosé Castro Ratón.

Textos:

X. Antón Castro. Critico de Arte (AICA Member).

Josep Lluís Ponce i Guitart. Crítico de arte.

David Fontana. Escritor.

Luis Cochón.

Xan Vieito

Fotografía: Daniel Vieito

Edita: Concello de Vilagarcía de Arousa - Concellería de Cultura

ISBN:

Depósito Legal:

Universos de Papel

XanVieito

do 10 de xuño ao 10 de xullo de 2011 -- Sala de Exposicións Antón Rivas Briones -- Vilagarcía de Arousa

*“Aos meus,
por me entenderem e me aguantarem.
Espero que o universo saiba
agradecê-los.”*

saúda alcaldesa

saúda castro

Índice:

Textos	13 - 17
Obra	19 - 97
English Texts	99 - 103
Biografía	105 - 110

Textos:

Ante o panorama da arte internacional, onde os soportes, especialmente o vídeo e a linguaxe fílmica, sobreviviron conceptos e, en moitas ocasións, xeraron truculentas versións experimentais do estético que ocupan a imaxe glamourosa das macroexposicións por todo o mundo, pintar converteuse nun acto revolucionario. É dicir, hoxe xa resulta máis académica unha videoinstalación que un cadro que apela no seu formato á tradición. Necesariamente sitúome no contexto dos acontecementos actuais, cando xa nin sequera nas Facultades de Belas Artes se pinta nin se esculpe, simplemente se filma ou se instala. Pero a pintura, que aínda garda mil posibilidades de renovarse, desde a clásica persistencia dun lenzo ou dun pincel, ten defensores pragmáticos en todos os recunchos, non só no ámbito globalizador do mercado - cuíos mellores síntomas serían artistas como Gerhard Richter ou Georg Baselitz, por exemplo, grandes saturs europeas do mercado real, que concilia á arte coa vida -, senón nas periferias de calquera profesión ou territorio. Xan Vieito podería ser un modelo desa mirada salvífica que prolonga a súa forza creativa, nunha vocación reencontrada na memoria dos mitos históricos que construíron a arte como secreción vanguardista, nun momento en que o século, por suposto, o pasado - podería ser interpretado igualmente en forma de pintura. Mitoloxías e rituais que, logo dos primeiros contactos coa febrilidade pictórica, levárono a un terreo descarnado i existencial para intentar comprender o mundo estetizando os pequenos detalles, a súa contorna, anacos da vida que palpa no día a día. Para iso reconstruíu a realidade coas claves cromáticas, cálidas ás veces, frías e mortecinas outras, que nos legaron Bonnard, os simbolistas e os nabis, coa carnosidade do Matisse máis sensual das Odaliscas, cun japonsismo que, noutros tempos, cegou a Van Gogh e os protagonistas do Art Nouveau. Con todo, o referencial non oculta a originalidade dunha mirada onde o territorio emulsivo

constrúese entre a figuración e a abstracción, entre a xestualidade, o baleiro, o branco ou as veladuras que discorren, noutras ocasións por unha atmosfera azul, transparente e vaporosa. Hai ciertamente en Vieito un sentimento poético que reforza o eu romántico que presaxia os estados da alma fronte a calquera atisbo de alteridade, pero hai igualmente un desexo oculto de escenificar un mundo cotián envolto na magicidade ou nos soños fabulados que teñen alma e corpo de muller e hada- que só a pintura pode converter en expresión ideal daqueles obxectivos que para Kant estaban máis na beleza das formas que nas historias que había detrás. Neste sentido a súa pintura non só me remite ao impacto neofauve, que tan exquisitos adeptos tivo no renacer da pintura - pintura, da primeira postmodernidade, senón tamén ao efecto deco da Postpainterly Abstraction de Robert Kushner, un pintor que intúe a convulsión do belo o tema central de Avignon, cidade europea da cultura 2000, a través dunha defensa acerada dun novo idealismo - nas revisitas continuas ao medieval e ao romántico, ao prerrafaelismo ou á necesidade sempre latente de Matisse. Personalizando un debuxo de xestos e minucioso, caligráfico, que reforza a estrutura figurativa das súas composicións, que nunca desaparece, Vieito leva a levedad a unha dimensión abstracta da mirada e provoca que os xestos sexan toques sinfónicos dunha harmonía secuencial e en movemento, como aquela que Kandinsky cría atopar na música de Debussy ou, máis tarde, no dodecafonismo. Buscar o belo kantiano é, pois, para el converter o cadro en partitura e elevar a composición á xusta medida dos seus valores plásticos, reservando un lugar especial para a cor como ton sometido á intensidade da luz - i o xesto visceral - e a forma como extensión armónica dun espazo feito de levedade e de sons.

X. Antón Castro. Crítico de Arte (AICA Member)

A Pintura de Xan Vieito

A arte de éxito representa a fusión da realidade externa do mundo material coa realidade interna dos soños, fantasías e lembranzas. Sen esta fusión, a arte non pode chegar a ter vida nin proporcionar ao observador a sensación de identificación que lle permite recoñecer algo de se mesmo no cadro que esta observando.

É a fusión destas realidades externa e interna o que fai dos cadros de Xan Vieito unha experiencia tan conmovedora. A beleza como de ensoño lanza un feitizo sobre o espectador permitíndolle entrar nun mundo encantado que lle trae á memoria acontecementos semiolvidados da súa propia vida e particularmente enterrados no mais profundo dos recordos da infancia. En consecuencia os cadros teñen unha calidade universal posto que, por unha banda fálanos non só da propia infancia do artista senón da infancia de calquera de nós, e por outro da fráxil vulnerabilidade que tanto caracteriza este período da vida e que proporciona aos recordos da infancia a súa textura de luces e sombras. Implícito na súa pintura tamén esta o sentido da impotencia do neno ante un mundo que só entende parcialmente e que a maior parte do tempo esta dominado polas emocións dos adultos dos que, de xeito importante, a súa felicidade depende. Os cadros expresan en parte a súa soedade e o sentido de que a infancia pode pasar demasiado apresa para poder apreciar a súa maxia.

A través dun emprego sutil da cor e da forma humana, Xan representa ao neno e ao adulto ensamblados nun tipo de danza en que o adulto é un ser sen cara, enigmático. A muller, que domina este enigma, representa o poder e o misterio, coma se estivese iniciada en segredos dos que o neno e o home están constantemente excluídos. O fondo no que se moven os adultos e os nenos esta habitualmente baleiro pero por outra banda cheo de cor e textura que parecen xuntarse con detalle obsesivo. Ás veces apracible e sutil, ás veces atrevido e dramático, as cores entrelázanse nun tapiz enfeitizado que semella un fluído de natureza cambiante no que nós e o mundo nos movemos.

A vida é representada na súa obra como unha peregrinaxe cara a un destino medio visto, medio imaxinado, un desexo espiritual por algo que certamente fuxe do noso control.

David Fontana. Psicólogo e Escritor.

CRITICA

Que esconde ese mundo perdido na inmensidade?. Cal é o contido da súa mensaxe?. Que se sente ao contemplar ese mundo de gran beleza plástica?. Transpórtanos, quizais a un universo e dentro del, a unha galaxia descoñecida para o home?. Respostas, que se achan no contido duns lenzos, que estreitan lazos co descoñecido, somerxidos dentro dun cosmos que pide liberdade. O artista inténanos no sino, dunha orbe de imaxes ensombrecidas pola cor ocre usada, que lle dá unha gran forza e vital emotividade. En realidade é unha pintura de gran proxección, que parte do que é visible, para buscar un sitio dentro dun planeta real suxeito a sombras e formas harmonizadas, de gran proxección artística, cunha dinámica intencionada e, disposta a buscar un planeta mellor, dentro do universo da arte pictórica. Xan, usa a súa innata imaxinación, para plasmar unha denuncia, que parte do visible e reproducíble, pero que expresa mediante unha figuración moi ben acertada, froito dunha frutífera actividade artística, que lle permite internarse con valentía a uns contidos motrices de aparicións e celaxes, que se proxectan como sombras chinescas, motivadas por unha derivación estética, de admirable coraxe e intrepidez. Figuras que saen do espírito aventureiro do artífice, que leva a abstracción no seu interior.

Josep Lluís Ponce i Guitart. Crítico de arte

Non é soamente a pintura, o violín que adoita tocar ese Ingres, no canto de Xan Vieito. Estou a falar do pintor, non do músico, que se fai falla tamén o é, e doutros entendementos que compoñen este individuo de número, proteico polo ben ensarillada que compón e conforma a súa figura e a súa persoa.

Cada vez máis esta dimensión pictórica, icónica de Xan Vieito, vén ser a fundamental. Desde logo a máis expresiva.

Calquera pintor que se saiba tal, ten un mundo que expresar e unha maneira de como facelo. Esa maneira, ese como, é o que chamamos estilo. Sen estilo non hai pintor.

Pintor que non busca, senón que encontra. Aquel mundo do que falabamos está dentro del. Vieito é máis un pintor de soño e recordo. Alguén que xa pasou por riba da historia que nos quere representar.

El xa viviu ese cadro. Non se trata de pintura do natural. Trátase de pintar de dentro para fóra. Xan non é un paisaxista [que tamén], non precisa mirar, bástalle co recordo que se vai pousando, como un sedimento, nos lenzos da memoria.

Na memoria do neno que foi o propio pintor cando enreda cos outros nenos da aldea a xogos que xa só existen na cabeza de quen enredou. De aí que a infancia sexa un tema recorrente, infancia como continuación da vida que, é preciso, como vida, siga existindo.

Como as mulleres, as nais, como figuras que fan nacer e por iso mesmo, protagonistas indiscutibles (o mesmo que os nenos) do mundo expresivo de Xan Vieito.

De onde veñen eses cadros ovoides placentarios, eses líquidos amnióticos que sustentan e sosteñen esas criaturas silandeiras, insomnes, nese fulgor esencial, os limos nutricios e obstinados? Neses limos obstinados ten a vida os seus manantílos: sen eles non hai poesía (que a hai), tampouco pintura que aí a tedes, consumada e espléndida.

[Luis Cochon \(El correo Gallego\)](#)

Obra:

MANCHA EN OCRE E AZÚL

Técnica Mixta s/ cartolina - 40x30 cm - Ano 1999

APUNTE SOBRE PALETA USADA I
Técnica Mixta s/ madeira - 28x35 cm - Ano 2002

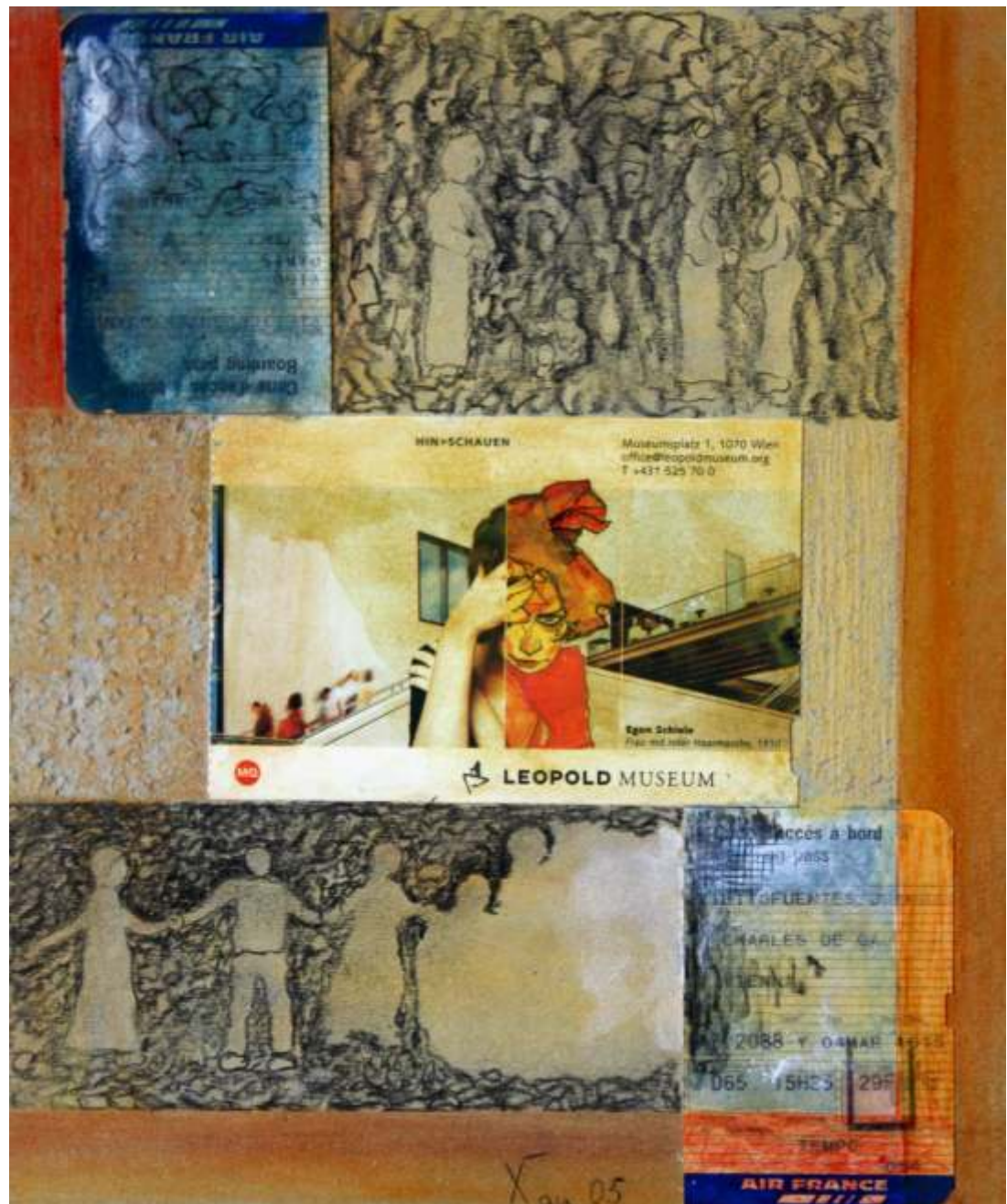
APUNTE SOBRE PALETA USADA II
Técnica Mixta s/ madeira - 28x35 cm - Ano 2004

VIENA I. SERIE VIAXES

Técnica Mixta s/ Cartón - 28x22 cm - Ano 2005

VIENA II. SERIE VIAXES
Técnica Mixta s/ Cartón - 28x22 cm - Ano 2005

COMPOSICIÓN

Técnica Mixta s/ Cartolina - 43x35 cm - Año 2001

CARNIVAL

Técnica Mixta s/ Cartolina - 35x43 cm - Ano 2005

DEIXAO

Técnica Mixta s/ Cartolina - 35x43 cm - Ano 2006

GAZAFELLO

Técnica Mixta s/ Cartolina - 30x30 cm - Ano 2011

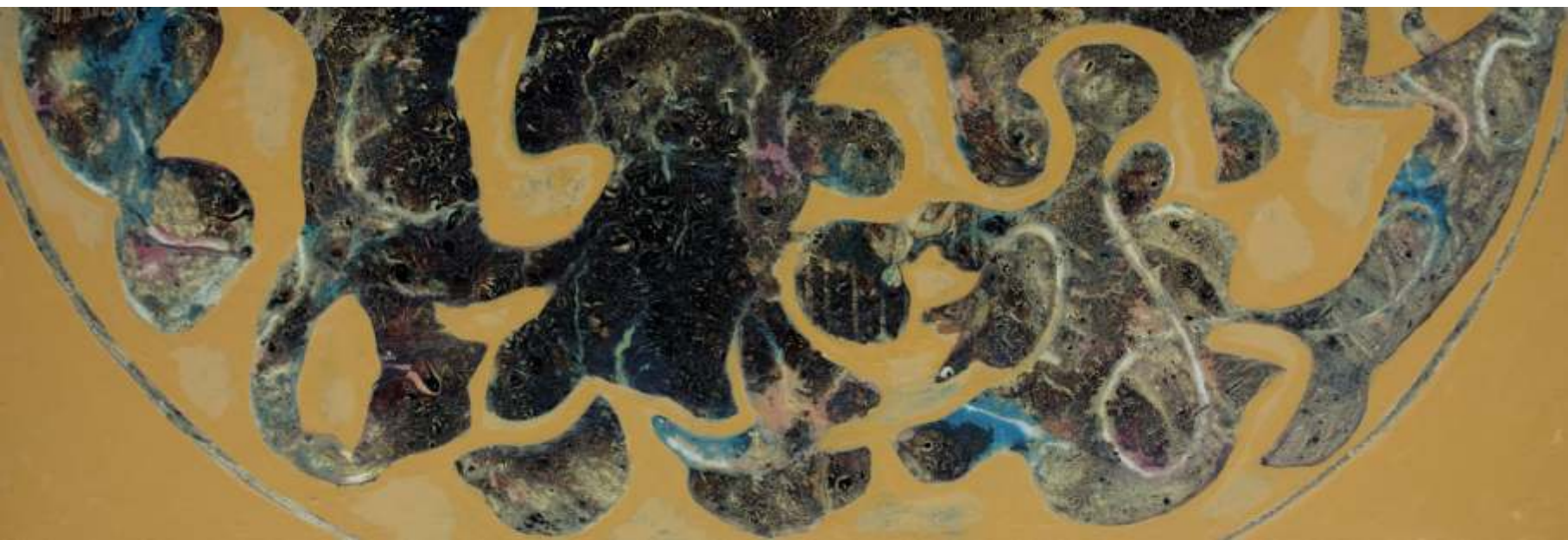

Universos paralelos universos encontrados
Universo dos peixes e dos paxaros
Leptóns quarks bosóns
Universos auditivos visuáis
Electróns protóns neutróns
Universos de poeta e de pintor
De Einstein e de Neruda
De sacrílego e de pastor
Universos da loucura
Universos de pracer de dor de amor e de desamor
O meu Universo o universo dél
Universos de aquí e de acolá
Universo de vida e de morte
Universos de papel

PARALELO 30 NORTE

Técnica Mixta s/ Tablex- 43x122 cm - Ano 2011

PARALELO 30 SUR

Técnica Mixta s/ Tablex- 43x122 cm - Ano 2011

XOGOS V

Técnica Mixta s/ Cartón - 29x23 cm - Ano 2009

XOGOS VI

Técnica Mixta s/ Cartón - 29x23 cm - Ano 2009

Xan 09

OBSESIÓN

Técnica Mixta s/ Cartón - 23x29 cm - Ano 2009

XOGOS II
Técnica Mixta s/ Cartón - 25x21 cm - Ano 2007

ALUMÍOS VII

Técnica Mixta s/ Cartolina - 20x10 cm
Ano 2010

ALUMÍOS VI

Técnica Mixta s/ Cartolina - 20x10 cm
Ano 2009

ALUMÍOS VIII

Técnica Mixta s/ Cartolina - 20x10 cm
Ano 2010

ALUMÍOS I

Técnica Mixta s/ Cartolina - 20x10 cm
Ano 2008

ALUMÍOS X

Técnica Mixta s/ Cartolina - 20x10 cm
Ano 2010

ALUMÍOS III

Técnica Mixta s/ Cartolina - 20x10 cm
Ano 2008

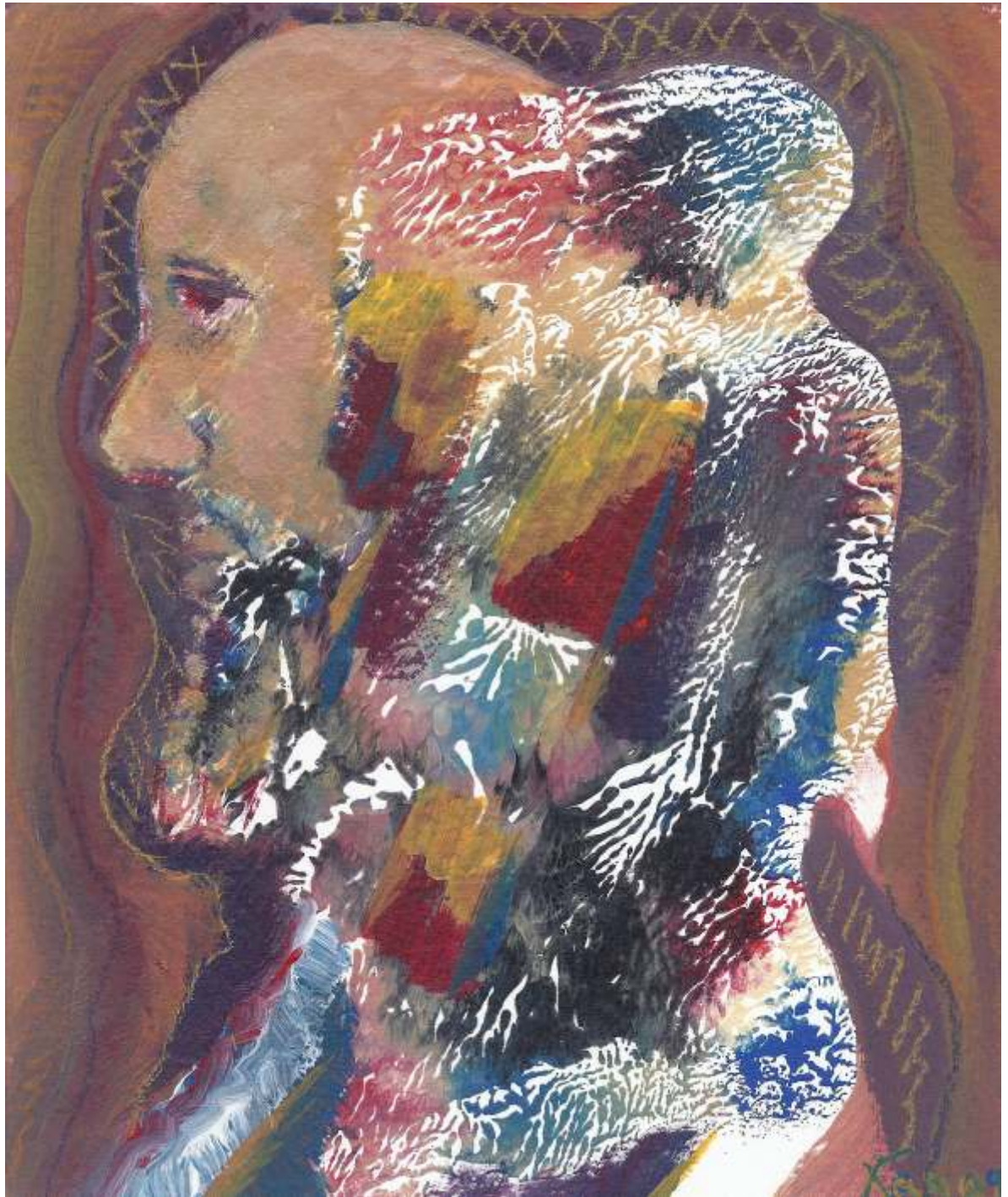
BILADELA

Técnica Mixta s/ Cartón - 30x20 cm - Ano 2010

NA MEMORIA

Técnica Mixta s/ Cartón - 20x17cm - Ano 2009

TRINIDAD

Técnica Mixta s/ Cartón - 20x17 cm - Ano 2009

ALUMÍOS II
Técnica Mixta s/ Cartolina - 10x20 cm - Ano 2008

ALUMÍOS IX
Técnica Mixta s/ Cartolina - 10x20 cm - Ano 2010

ALUMÍOS IV

Técnica Mixta s/ Cartolina - 20x10 cm - Ano 2009

ALUMÍOS V

Técnica Mixta s/ Cartolina - 20x10 cm - Ano 2009

DAMA E UNICORNIO

Técnica Mixta s/ Tablex - 122x100 cm - Ano 2010

CÍRCULO ASIMÉTRICO

Técnica Mixta s/ Tablex - 126x102 cm - Ano 2011

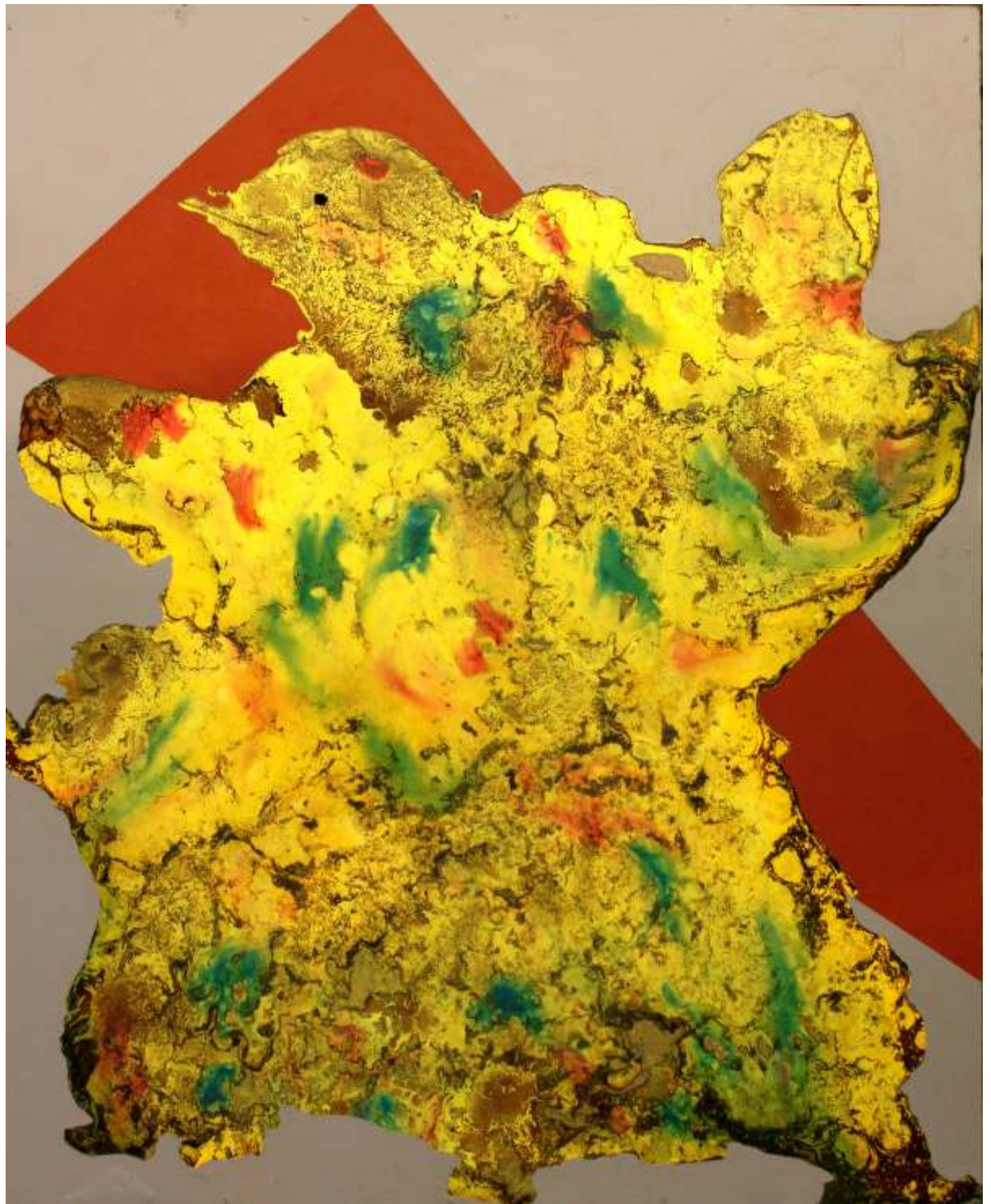

UNIVERSO DE PAPEL. BARRIGA VERDE
Técnica Mixta s/ Tablex - 100x122 cm - Ano 2010

O outro día mentres traballaba no estudio, un paporrubio pousou no peitoril da ventá. Aínda que xa asomaba a primavera, facía un día de cans. Arrufiaba o vento e a auga caía a caldeiros. Aquel paxariño empapado e fráxil levantou a miña curiosidade. Ollou con prudencia arredor, con aire de saltimbanqui recolleu algunhas migas, voltou a ollar ao seu redor e, sen máis, levantou o voo e confundíuse coa tormenta. Si o pobre non fora tan asustadizo houbéralle votado de comer algo para alegrárllelo día e aliviarlle un pouco as penas.....

UNIVERSO ASIMÉTRICO I
Técnica Mixta s/ Tablex - 126x102 cm - Ano 2011

ESPANTALLOS I
Técnica Mixta s/ Tablex - 84x61 cm - Ano 2011

ESPANTALLOS II

Técnica Mixta s/ Tablex - 84x61 cm - Ano 2011

.....O outro dia mentres facía a ronda pousei nunha ventá para recoller un par de semillas que alí había. Dentro estaba encerrado o home de sempre, un home con cara de tolo e cos pelos arrepiados, movéndose dun lado para outro como si estivera fóra de si. Quedouse mirando para min, seguramente a espera que poidera axudalo a conquistar a liberdade. Deume moita pena velo neses trances. Si tivera forza abondo, abriríalle a ventá para que puidera saír da súa gaiola.

UNIVERSO ASIMÉTRICO II

Técnica Mixta s/ Tablex - 126x102 cm - Ano 2011

REI SOL - O

Técnica Mixta s/ lenzo - 80x65 cm - Ano 2008

UNIVERSO DE PAPEL. MILHOMES
Técnica Mixta s/ Tablex - 126x102 cm - Ano 2010

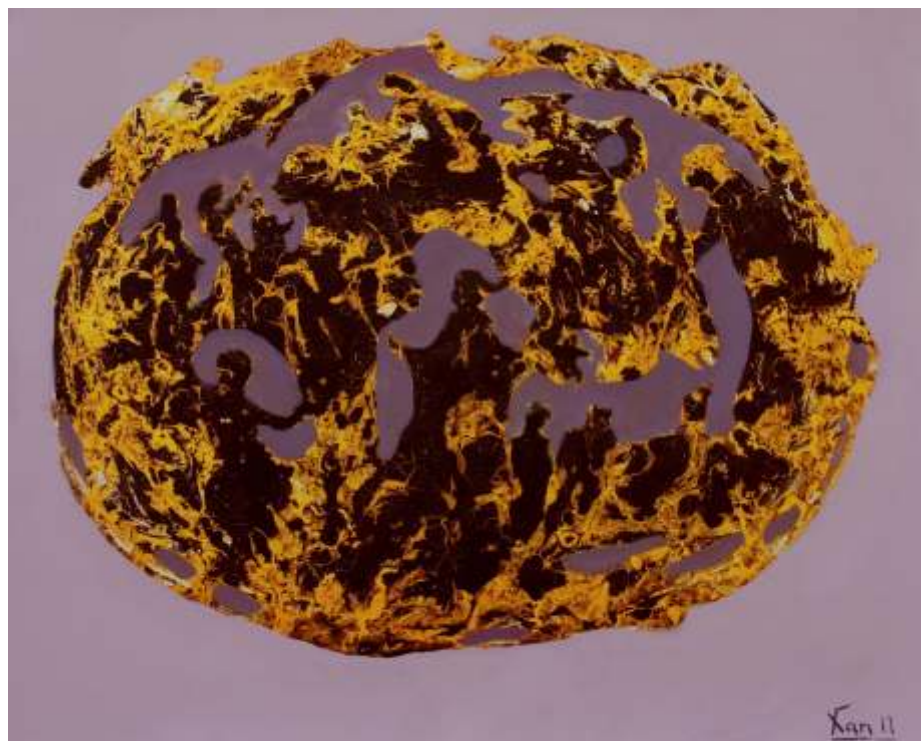

UNIVERSO DE PAPEL. MULLER ARAÑA
Técnica Mixta s/ Tablex - 122x100 cm - Año 2010

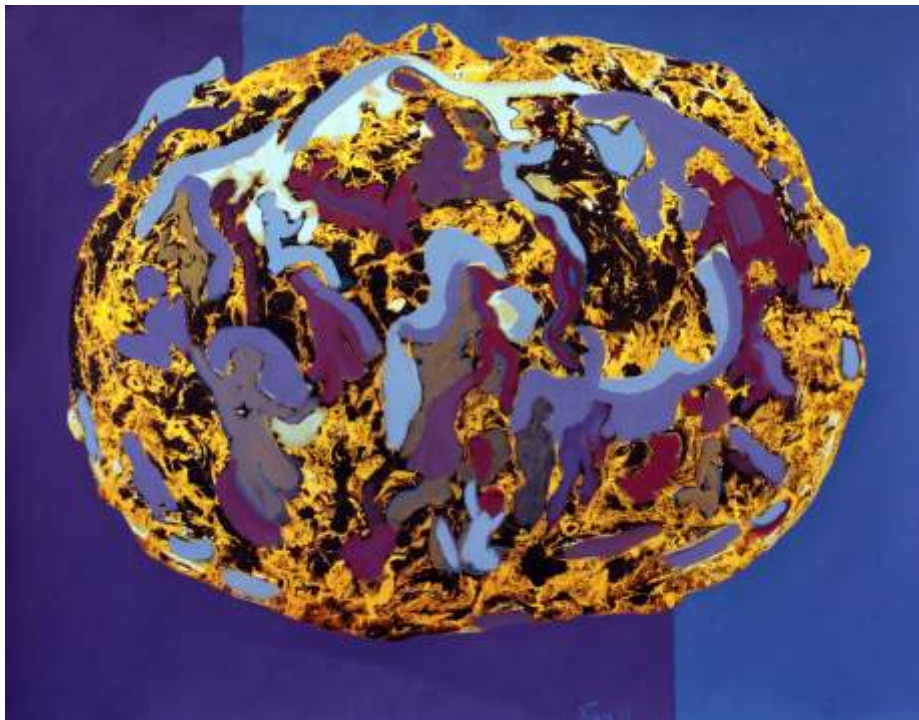

SOMBRAS. VARIACIÓN II
Técnica Mixta s/ Cartolina - 50x64 cm
Año 2011

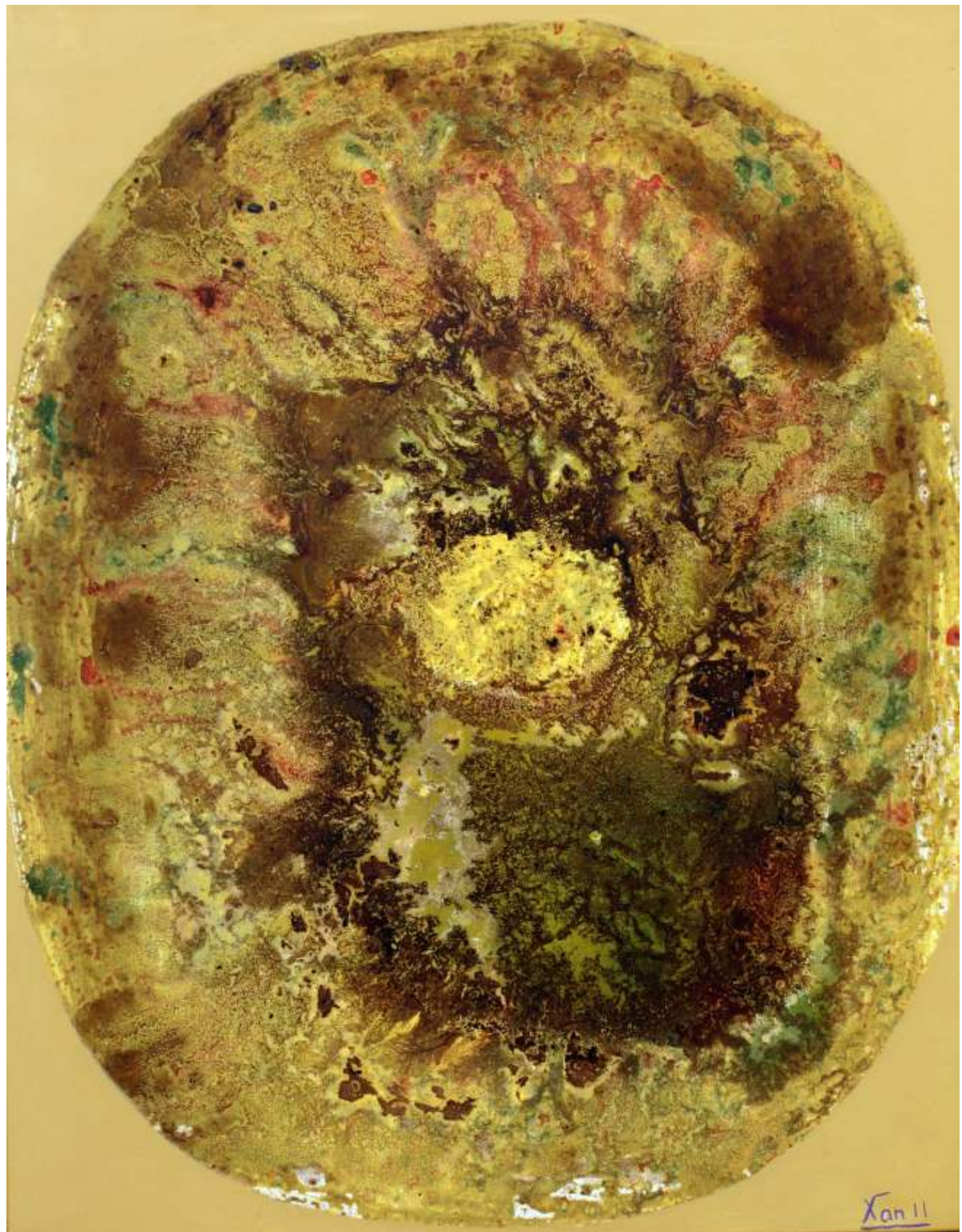
SOMBRAS. VARIACIÓN I
Técnica Mixta s/ Cartolina - 50x64 cm
Año 2011

SOMBRAS. VARIACIÓN III
Técnica Mixta s/ Cartolina - 50x64 cm
Año 2011

SOMBRAS. VARIACIÓN IV
Técnica Mixta s/ Cartolina - 50x64 cm
Año 2011

E DO MAGMA EMERXEU A VIDA
Técnica Mixta s/ lenzo - 90x70 cm - Ano 2011

Xan 11

UNIVERSO DE PAPEL XII
Técnica Mixta s/ Tablex - 100x122 cm - Ano 2010

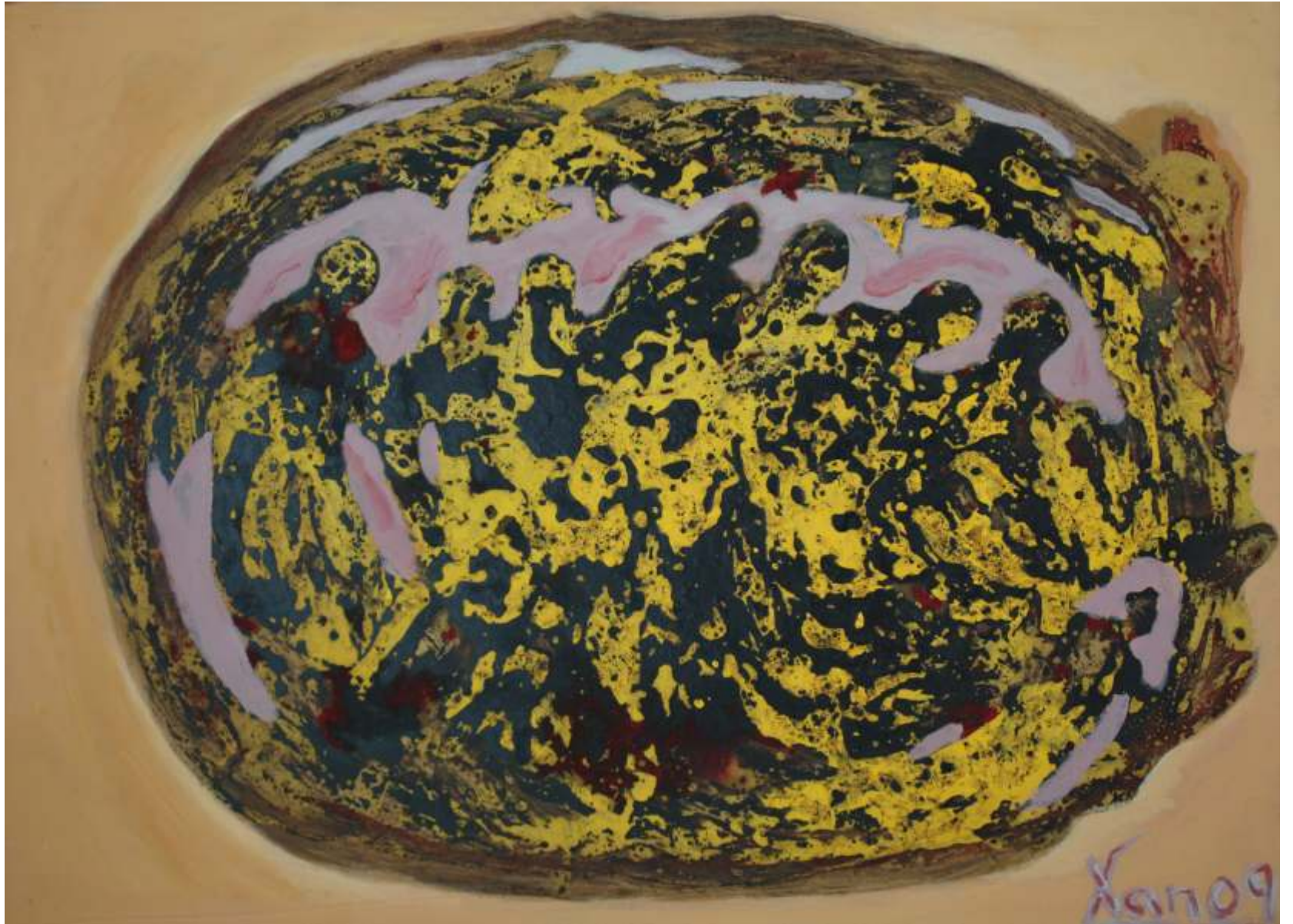
UNIVERSO DE PAPEL XI

Técnica Mixta s/ Tablex - 100x122 cm - Ano 2010

SOMBRAS II

Técnica Mixta s/ Tablex - 44x60 cm - Ano 2010

UNIVERSOS ENCONTRADOS
Técnica Mixta s/ Cartón - 22x32 cm - Ano 2008

METAMORFOSE I

Técnica Mixta s/ Cartolina - 50x65 cm - Ano 2008

METAMORFOSE II

Técnica Mixta s/ Cartolina - 30x42 cm - Ano 2008

METAMORFOSE III

Técnica Mixta s/ Cartolina - 42x30 cm - Ano 2008

METAMORFOSE IV

Técnica Mixta s/ Cartolina - 42x30 cm - Ano 2008

English Text

XanVieito

www.xanvieito.com
xanvieito@telefonica.net

Born in Vilachán de Abaixo (A Coruña-Spain) in 1954. Although painting is there essential artistic activity he also takes part in cultural activities of different kinds (such as drama, photography, music, etc.).

He considers himself autodidact, but he takes part throughout his life in painting and engraving studies, in different schools both public and private in the cities he lives at.

Since his youth, he travels around different countries, but he's captivated essentially by two cities: Paris and New Orleans, where he'll stay for long periods of time and which will definitely influence his works.

He's represented on several collections of public institutions in Spain, Portugal, Argentina and Peru, and in private collections in Spain, Canada, Portugal, Argentine, France, England, and the USA.

BIBLIOGRAPHY

Xan Vieito. A carón. Diputación de Pontevedra. Pontevedra, España. Año 2002

Xan Vieito en: F.X.Gonzalez. Nadir. Camiños de Compostela. Xunta de Galicia. Conselleria de Cultura. Cordoba, España. Pag.108-109,133. Año 2004

Xan Vieito en: F. Arroyo y J.L.Fontenla. Creadores III. España. Asociacion Cultural Aires de Cordoba. Cordoba, España. Pag. 198-199. Año 2005

Xan Vieito en: Josep Oliveras. Artistas para el Museo del Mañana. Ediciones Ecuador. Girona, España. Pag.588-589. Año 2006

Xan Vieito en: H.R.Silva y X.Villaverde. I Salao de Artes Plasticas S. Joao da Madeira. Helio & Vitor, Lda. S. Joao da Madeira, Portugal. Pag. 126-127. Año 2007

Xan Vieito en: F. Arroyo. Diccionario internacional de Arte y Literatura. Asociacion Cultural Aires de Cordoba. Cordoba, España. Pag. 60. Año 2007.

Xan Vieito. Na memoria, en: M. A. Fernandez. Os amigos de Chano Piñeiro.Xunta de Galicia. Presidencia. Santiago de Compostela, España. Pag.136-139. Año 2007

Xan Vieito en: Stefano Berruti. KunStart 07. Vanillaedizioni. Bolzano, Italia. Pag.84. Año 2007

Xan Vieito en: Enciclopedia Galega Universal. Editorial Ir indo. Vigo, España. <http://www.egu.es>

Xan Vieito en: A.Mota. II Salao de Artes Plasticas S. Joao da Madeira. Grafica monumento, Lda. S. Joao da Madeira, Portugal. Pag. 62-63. Año 2009

Xan Vieito. Silandeiras. Diputacion de Orense. Ourense, España. Año 2009

Xan Vieito en: Fundacion Viguezes Distinguidos. Vigo é Cor. Conmemoracion do bicentenario da Cidade. Lua Grafica. Vigo, España. Pag. 84-85. Año 2010

Xan Vieito. Ilustracioness en: I. Millan, L. e Iris Cochon. Don Gaiferos de Mormaltan X Duque de Aquitania. Editorial Follas Novas. Santiago de Compostela, España. Año 2010

Xan Vieito en: Josep Oliveras. Grandes Artistas de hoy. Ediciones Ecuador. Girona, España. Pag. 318-319. Año 2010

Painting has become a revolutionary act, particularly when viewed in terms of international art, where media, above all video and film, have created concepts and, on many occasions, generated truly terrifying experimental versions of the aesthetic that forms the glamorous face of global macro-exhibitions. In other words, video installations are now more academic in nature than paintings that invoke tradition through their formats. My topic here is current developments in the world of art. In the art faculties of today, students film or install instead of painting or sculpting. It remains the case, though, that painting, which still has every opportunity to revive itself thanks to the classical persistence of canvas and brush, has pragmatic standard bearers in every corner. They can be found not only in the globalising environment of the market - the leading exponents of which are artists such as Gerhard Richter or Georg Baselitz, for example, imposing European stars of the market, who reconcile art with life - but also on the peripheries of all professions and territories. Xan Vieito can be considered as an example of a salvatory standpoint that prolongs its creative force by renewing its vocation to recall the historical myths that have transmogrified art into an avant-garde secretion at a time when the century - the last one of course - could also be interpreted through painting. These are mythologies and rituals that, following their initial contact with pictorial feverishness, have raised it to a bare and existential plane in an effort to make sense of the world by aesthetising small details, its milieu, and the fragments of life that exist from day to day. In so doing he has reconstructed reality with the sometimes warm and sometimes cold and dull chromatic keys bequeathed to us by Bonnard, the Symbolists and Les Nabis, with the fleshiness of Matisse at his most sensual in his Odalisques, with the Japanese aesthetic that so attracted Van Gogh and the protagonists of Art Nouveau. These referential aspects do not, however, conceal the originality of a standpoint in which the paint on the canvas is shaped between figurativeness and abstraction, between gestural language, the void, whiteness and the glazings that float on other occasions in a blue, transparent and vaporous atmosphere. There is in Vieito's work, it is true to say, a poetic sentiment that reinforces the romantic "I" that presages the states of the soul as opposed to any indication of otherness. There is also, however, a hidden desire to dramatise an everyday world enveloped in magic or in fabled dreams - that possess the body and soul of a woman and a fairy - that only painting can convert into an ideal expression of objectives that, for Kant, lay more in the beauty of forms than in the stories behind them. In this respect, his painting not only brings to my mind the impact of neo-Fauvism, which has had such sublime followers in the rebirth of painting-painting, of the first Postmodernist period, but also the Deco effect of Robert Kushner's Postpainterly Abstraction, a painter who senses the convulsion of the beautiful - the central theme of Avignon, European City of Culture 2000, through the steely defence of a new idealism - in continually revisiting the Medieval, the Romantic, Pre-Raphaelitism and the ever-latent need for Matisse. In personalising a meticulous, calligraphic drawing of gestures that reinforces the figurative structure of his compositions, which never disappear, Vieito takes lightness to an abstract dimension of the viewpoint and turns gestures into symphonic touches with a sequential harmony in continuous movement, reminiscent of the one Kandinsky believed to have encountered in the music of Debussy or, at a later stage, in dodecaphonism. For him, therefore, to embark on a search for Kantian beauty is to turn the painting into a score and rightly elevate the composition to its plastic values, while reserving a special place for colour as a tone - subjected to the intensity of the light - and a visceral gesture, and form, as a harmonic extension of a space fashioned from lightness and sounds.

[X. Antón Castro: Art critic \(AICA member\)](#)

The Paintings of Xan Vieito

Successful art represents a fusion of outer reality of the material world with the inner reality of dreams, fantasies and memories. Without this fusion, art can never come truly alive, or provide the observer with the feeling of identification that allows him to recognise something of himself in the picture at which he is looking.

It is this fusion of outer and inner realities that makes the paintings of Xan Vieito such a moving experience. The dream-like beauty casts a spell over the observer, allowing him to enter an enchanted world in which he recalls half-forgotten events in his own life, particularly events buried deep in the memories of childhood. In consequence the paintings have a universal quality. They are not only about the artist's own childhood but about all childhood, and about the fragile vulnerability that characterises so much of this period of life and that gives to childhood memories their texture of sunlight and shadow. Implicit in the paintings there is also the sense of the child's powerlessness in the face of a world he only partly understands, and that for much of that time is dominated by the emotions of adults on whom so much of his happiness depends. The paintings convey something of his loneliness, and the sense that childhood will pass too quickly for him fully to appreciate its magic.

Through a subtle use of colour and of the human form, Xan presents both child and adult as if engaged in a form of dance in which the adults are faceless and enigmatic. The women who dominate this enigma express both power and mystery, as if initiated into secrets from which the child and the male are forever excluded. The background against which adults and children move is usually empty, yet so full of colour and texture that it seems crowded with haunting detail. At times subtle and gentle and at others bold and dramatic, the colours weave together into an enchanted tapestry that depicts the fluid, ever-changing nature both of ourselves and of the world.

Life is presented in the pictures as a pilgrimage towards a half-seen, half-imagined destination, a spiritual longing for something that just eludes our grasp. The paintings tell us that meaning is always present, yet the harder we search for it the more elusive it becomes. They tell us that ultimately the search and the journey are one and the same, and the secret of life is revealed in each passing moment.

David Fontana. Psychologist and writer.

Biografía:

Nace en Vilachán de Abaixo (Negreira-Coruña) .O longo da súa vida participa en actividades culturais de diversa índole (Teatro, Fotografía, Música, etc.). Sucesivamente reside en Vilachán de Abaixo (Negreira), Santiago de Compostela, Valencia, Gijón e Vigo. Aínda que se considera autodidacta realiza estudos de pintura e gravado en varias escolas públicas e privadas nas cidades nas que habita e onde realiza as súas primeiras exposicións.

Dende a súa xuventude viaxa por diversos países aínda que é cautivado esencialmente por dúas cidades: París y New Orleans, nas que pasa longos períodos de tempo e que influirán de modo decisivo na súa obra.

Está representado en varias institucións públicas de España, Portugal, Arxentina e Peru, i en coleccións privadas de España, Portugal, Arxentina, Francia, Inglaterra y EU.

Actualmente reside na "República Independiente do Lourido".

EXPOSICIÓNS RECENTES:

COLECTIVAS

- 1998 Coruña. Colectiva Forum Metropolitano. Outubro
 Ferrol. Colectiva Ateneo Ferrol. Novembro
 Oleiros. Colectiva Centro Cívico de Santa Cruz. Novembro
 Santiago. Colectiva Centro comercial Area Central. Decembro
 Vigo. Colectiva H. Xeral. Decembro
 Coruña. Galería Obelisco. Decembro
- 1999 Ourense. Colectiva Casa da Xuventude. Febreiro
 Carballino. Colectiva Centro Multifuncional. Marzo
 Rivadavia. Colectiva Casa da Cultura. Marzo
 Allariz. Colectiva A Fabrica. Abril
 Barco de Valedoras. Colectiva Casa da Cultura. Abril
 Viveiro. Colectiva Claustros de San Francisco. Maio
 Gois1999. Portugal. Goisarte 99. Agosto
 Pontevedra. Colegio Oficial de Médicos. Agosto
 Figueira da Foz. Portugal. I Encontro marítimo fluvial de pintura. Agosto
 Pontevedra. Colectiva Biblioteca Municipal. Decembro

- 2000 Vale da Silva(Portugal). Atelier Alambique. Xaneiro
Coimbra(Portugal). Galería Outra Marxen. Febreiro
Cangas. Colectiva Casa da Cultura. Febreiro
Vigo. Casa Galega da Cultura. Abril
Cangas. Pontevedra. Participa nos primeiros encontros de Galuart na Casa Museo "A Mangallona". Xuño
Portugal. Gois. Exposición" Gois Arte 2000". Xullo
Portugal. Montemor. Pazos do Concello. Setembro
Pontevedra. Colegio oficial de médicos. Setembro
Porriño.Pontevedra. Galería Heras. Outubro
Aveiro. Portugal. Fundacion da Universidade de Aveiro. Outubro
- 2001 Sintra. Portugal. Galería Municipal do Museo Provincial. Xaneiro
Gois. Portugal. Goisarte 2001. Xullo
Cangas. Pontevedra. Arte no morrazo. Xullo
Montreal. Canada. Salon de Otoño del Circulo de Artistas pintores y escultores de Quebec. Outubro
- 2002 Poio. Pontevedra. Casa da Cultura.Colectiva. Agosto
Porriño. Pontevedra. Homenaje a Juan Oliveira. Colectiva. Xaneiro
Poio. Pontevedra. Casa da Cultura. Marzo
Moaña. Pontevedra. 1º Salon de Primaveira. Galería Arga. Colectiva. Abril
Gois. Portugal. Goisarte 2002. Entre montes e mares. Xullo
- 2003 NADIR. Camiño de Compostela. Exposición Colectiva que percorre o Camiño
Portugués a Santiago con exposición nas seguintes Cidades e Pobos:
Lisboa(Centro Gallego), Almada (Convento dos Capuchos), Culleredo (Sala Xose Rey Lago).
- 2004 NADIR(continuación)Tuy (Area Panorámica), Betanzos (Liceo) e Santiago (Pol.Tambre)
- 2005 Ourense. Parador Nacional de Santo Estevo de Rivas do Sil. Marzo.
Nantes. Francia. 5ème Salon International de Nantes. Façade Atlantique. Novembro
Girona. Il Salo Internacional d´ Arts Plastiques. Sant Joan les Fonts. Decembro
Vigo. Arte no CHUVI. Decembro
- 2006 Pontevedra. Moaña. Galería Arga. Maio
Barcelona. Galería Crisolart. Xullo
Ourense. Auditorio de Ourense. Co Circulo de Artistas de Quebec. Setembro

- 2007 Bolsano. Italia. Kunststart 07. 4ª Fiera Internazionale dell' arte moderna e Contemporanea. Maio
San Joao da Madeira. Portugal. 1º Salao Internacional de arte. Maio
Vigo. Arte & Alzheimer. Estacion Maritima. Xuño
Marbella. Feria de Arte Internacional 2007. Setembro
Barcelona. Galeria Catalonia. Outubro
Barcelona. Galeria CrisolArt. Decembro
- 2008 Exposición Itinerante a través do Camiño de Santiago nos seguintes Concellos:
Palas de Rey. Sala de Exposicions de Concello. Xullo
Monterroso. Sala de Exposicions do Concello. Xullo
Pedrafita do Cebreiro. Centro de Artesania. Agosto
Sarria. Casa da Cultura. Setembro
Samos. Monasterio de Samos. Setembro
Triacastela. Sala do Albergue. Setembro
Paradela. Centro Sociocultural. Outubro
Portomarin. Casa Da Cultura. Outubro
Melide. Edificio Multiusos. Novembro
Arzua. Capela da Madalena. Novembro
Pino. Casa da Cultura. Decembro
ARTE NA AULA Exposicion Itinerante organizada por Mingos
Teixeira e que discurre por varios Colexios de Vigo durante o ano 2008.
- 2009 Santiago de Compostela. Fundación Caixagalicia. Febreiro
Santiago de Compostela. Hotel Araganey. Marzo
San João da Madeira. Portugal. II Salon Internacional. Abril
Arte na Leira. Casa do Marco. Arga de abaixo. Caminha. Xullo
O outro camiño. Igrexa da Magdalena. Ribadavia. Outubro
Circulo Mercantil. Sala de exposicions. Vigo. Outubro
- 2010 Vicus x Haiti. Casa das Artes. Vigo. Febreiro
Ti es eu eu son ti Haiti. Museo de Pontevedra. Pontevedra. Marzo
Exposicion e poxa por Haiti. Sergas. Santiago de Compostela. Maio
Argentina. Buenos Aires. Museo Sempere. Xuño
Peru. Cusco. Museo de Arte Comtemporaneo. Setembro
Vigo. "Vigo é cor". Centro Cultural Caixanova. Outubro - Novembro
- 2011 Moaña. Pontevedra. Arte Moaña ´11. Centro Cultural. Abril
Carballiño. Ourense. Sala de exposicions. Maio

INDIVIDUAIS

- 1998 Pontevedra. Poio. Monasterio de Poio. Agosto
Pontevedra. Campañó Casa da Cultura. Setembro
- 1999 Viseu (Portugal). Galería Palace. Decembro
Pontevedra. Galería Caja de ahorros de Pontevedra. Setembro
Vale da Silva (Portugal). Atelier alambique. Xaneiro
- 2000 Portugal. Montemor. Pazos do Concello. Setembro
- 2001 Bueu. Pontevedra. Homenaje a Jose de Larra. Casa da Cultura. Agosto
Porriño. Pontevedra. Galería Hera. Outubro
- 2002 Pontevedra. Castelo de Soutomaior. Deputación de Pontevedra. Maio
Cangas. Pontevedra. Casa da Cultura. Xuño
- 2003 Vigo. Galería Desvan. Abril

- 2005 Moaña. Pontevedra. Galeria Arga "Tres estilos, una filosofía". Maio
Pontevedra. Casino da Toxa. Xunio a Setembro
- 2007 Moaña. Pontevedra. Proyecto artístico para nenos do Colexio A Guía no Día das Letras Galegas. Espectáculo Didáctico-Creativo arredor da literatura, da música e da pintura. Maio
Vigo. "Entremura". Galeria Chroma. Novembro
- 2008 Castelo de Porto de Mos. Portugal. Agosto e Setembro
- 2009 Ourense. Silandeiras. Centro Cultural de la Diputación. Maio
- 2010 Porto. Sala de Exposicións do Colexio de Médicos. Marzo
Santiago de Compostela. III Bienal San Clemente de Pasantes. Xullo
- 2011 Edinburgo. Framed Gallery. Maio
Vilagarcía de Arousa. Universos de papel. Sala Briones. Maio

OUTROS

Participa no I Encontro Marítimo Fluvial de Pintura. Figueira da Foz. Portugal. Agosto 1999.

Participa nos primeiros encontros de Galuart na Casa Museo "A Mangallona". Xuño. Cangas. Pontevedra.

Socio Fundador de GALUART (Asociación Galaico Lusa de Artistas Plásticos e Visuais)

Socio de honor del Cercle des Artistes Peintres et Sculpteurs du Québec. Canada

Miembro da Asociación Española de Médicos Escritores e Artistas.

Socio de Museo de Arte Contemporáneo de Vigo.

PREMIOS E DISTINCIÓNS

1999 Premio de pintura Colegio de Médicos de Pontevedra

1999 Medalla dos encontros "Pintura en Movemento" en Figueira da Foz. Portugal

2005 Medalla do II Salo Internacional D'Arts Plastiques en Girona.

2005 Medalla del 5éme Salon International de Nantes. Francia

OBRAS EN MUSEOS E INSTITUCIÓNS

1. Cámara de Montemor. Portugal
2. Universidade de Aveiro. Aveiro. Portugal
3. Xunta de Galicia. Sergas. Santiago de Compostela
4. Deputación de Pontevedra
5. CHUVI. Vigo
6. Museo Alicia Sande. Gois. Portugal
7. Colexio de Médicos de Pontevedra
8. Deputación de Ourense
9. Caixanova. Pontevedra
10. Albergue San José. Negreira. A Coruña
11. Museo Sempere. Buenos Aires. Argentina
12. Museo Arte Contemporáneo de Cusco. Perú

BIBLIOGRAFIA:

Xan Vieito. A carón. Deputación de Pontevedra. Pontevedra, España. Ano 2002

Xan Vieito en: F.X.Gonzalez. Nadir. Camiños de Compostela. Xunta de Galicia. Conselleria de Cultura. Cordoba, España. Pag.108-109,133. Ano 2004

Xan Vieito en: F. Arroyo y J.L.Fontenla. Creadores III. España. Asociacion Cultural Aires de Cordoba. Cordoba, España. Pag. 198-199. Ano 2005

Xan Vieito en: Josep Oliveras. Artistas para el Museo del Mañana. Edicciones Ecuador. Girona, España. Pag.588-589. Ano 2006

Xan Vieito en: H.R.Silva y X.Villaverde. I Salao de Artes Plasticas S. Joao da Madeira. Helio & Vitor, Lda. S. Joao da Madeira, Portugal. Pag. 126-127. Ano 2007

Xan Vieito en: F. Arroyo. Diccionario internacional de Arte y Literatura. Asociacion Cultural Aires de Cordoba. Cordoba, España. Pag. 60. Ano 2007.

Xan Vieito. Na memoria, en: M. A. Fernandez. Os amigos de Chano Piñeiro.Xunta de Galicia. Presidencia. Santiago de Compostela, España. Pag.136-139. Ano 2007

Xan Vieito en: Stefano Berruti. KunStart 07. Vanillaedizioni. Bolzano, Italia. Pag.84. Ano 2007

Xan Vieito en: Enciclopedia Galega Universal. Editorial Ir indo. Vigo, España. <http://www.egu.es>

Xan Vieito en: A.Mota. II Salao de Artes Plasticas S. Joao da Madeira. Grafica monumento, Lda. S. Joao da Madeira, Portugal. Pag. 62-63. Ano 2009

Xan Vieito. Silandeiras. Deputación de Ourense. Ourense, España. Ano 2009

Xan Vieito en: Fundacion Vigueses Distinguidos. Vigo é Cor. Conmemoracion do bicentenario da Cidade. Lua Grafica. Vigo, España. Pag. 84-85. Ano 2010

Xan Vieito. Ilustracioness en: I. Millan, L. e Iris Cochon. Don Gaiferos de Mormaltan X Duque de Aquitania. Editorial Follas Novas. Santiago de Compostela, España. Ano 2010

Xan Vieito en: Josep Oliveras. Grandes Artistas de hoy. Edicciones Ecuador. Girona, España. Pag. 318-319. Ano 2010

